

måde at gøre det på, for somme tider er det jo en lille gulerod, der skal hænges op, og andre gange er det altså andre midler, der skal i brug, men jeg er meget åben over for de diskussioner, der måtte være om det. Men under alle omstændigheder er det afgørende for mig, at det klare budskab herfra er, at vi vil have mere vinterbyggeri både af hensyn til en sæsonudjævning og for at undgå flaskehalse i sommertiden.

Det tredje, som jeg synes det er vigtigt at komme ind på – det er også nævnt af flere – er så spørgsmålet om de forsikringsordninger, vi skal have, om det f.eks. skal være den type, som hr. Kim Behnke var inde på.

Dér vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er konstruktivt, at man går ind i den diskussion, for man kan jo have forskellige opfattelser af, hvilken ordning man vil have. Og det, vi har gjort – og det er på baggrund af den sag, der har været i Jylland – er selvfølgelig at undersøge, for det første om der er et behov for det, og for det andet, hvis der er et behov, hvordan det så skal udformes.

Men én ting er lysende klar: Det er altså ikke staten, der skal betale; det er vi enige om, og det betyder så, at vi har et fælles udgangspunkt, hvilket jo er vigtigt for at kunne arbejde videre, for derefter kan vi se: Hvad er der behov for? Hvad koster det? Og hvordan skal det skrues sammen? Derfor synes jeg, det var meget tiltalende, at vi fik disse ting med.

Dernæst syntes man både fra hr. Keld Albrechtsens side og, så vidt jeg husker, fra hr. Villy Søvndals, at der måske var for lidt om økologi.

Jamen det er der altså ikke, når man skal se det i en sammenhæng. Man kan selvfølgelig godt have den opfattelse, men jeg har den altså ikke, og dér vil jeg godt pege på, at der jo inden for de senere år er sket det, at der er kommet en økologisk handlingsplan – som også er nævnt, sammen med den arkitektoniske handlingsplan for øvrigt – og at den handlingsplan altså har en effekt, bl.a. i forbindelse med byfornyelsesloven, som vi jo var enige om at tilrettelægge sammen med V og K og vel faktisk også, når det kom til stykket, med stor forståelse fra SF og Enhedslisten. Men alt andet lige: Det er med hver gang.

Og som boligminister kan jeg ikke andet end glæde mig over, at når vi laver arkitektkonkurrencer, så bygger vi altså også. Det er altså ikke bare for at se på nogle tegninger, som jeg kan glæde mig over, men derimod for at sige, at

hvis vi laver en konkurrence, så skal den også efterfølges af et byggeri, og så kan de erfaringer stilles til rådighed.

Og i år gik vi altså i gang med to byggerier og tog de første spadestik til økologisk byggeri i Århus og i Ikast, hvor der skal bygges – igen til hr. Villy Søvndal – almennyttige boliger med den viden, vi i dag har om, hvordan man kan putte økologi ind det. Og det er såmænd ikke så vanskeligt, for det er bare at bruge nogle gode, fornuftige materialer, som vi faktisk godt kender, og dermed undgår man ikke blot emissioner i indeklimaet, men får også reduceret både energi- og varmeforbruget.

Og dér vil jeg da gerne have lov til at sige, at et af de steder, hvor man først gik i gang, var i Ikast. Alle, der kender kommunevalgsresultatet, ved jo, at i Ikast har man en Venstreborgmester, og han har altså den opfattelse; i Ikast laver man grønne planer, også i det industriområde, man har, og derfor passede det fint ind i det image, som Ikast gerne vil have. At det så også er lagt i en skulpturpark, så man også har taget kunsten med, siger jeg kun for fuldstændighedens skyld.

Så det vil sige, at der er en lang række tiltag.

Og det fører mig så frem til det sidste, nemlig vores internationale image, for det var faktisk her i Danmark, der var den første bykologiske konference med deltagelse af de europæiske boligministerier. Og den blev fulgt op i Amsterdam, hvor vi tog initiativet til at få mere økologi ind, og hvor vi fik et pragtfuldt og fornuftigt samarbejde med Tyskland, Holland og Sverige.

Vi er altså foregangsland, og jeg vil gerne understrege det, for det er ikke sikkert, at det er så kendt, men det er vi altså. Og derfor er det også utrolig glædeligt for mig, at min kollega dr. Töpfer fra CDU i Tyskland nu formentlig bliver den nye direktør for UNEP og dermed også får FN's habitatagenda under sig, for så har vi igen en global forbindelse.

For det, jeg er optaget af, er at dele den viden, vi har om byggeri og bymæssig bebyggelse, med andre og at blive inspireret af andre, og derfor ser jeg også meget gerne, at vi får en forskning inden for EU, som alle parter kan tage til sig. Og det drejer sig jo ikke kun om byggeri – det må jeg erkende, selv om jeg selvfølgelig ikke kan lade være med at komme ind på det boligbærelse – men jo også om kvarterløft og om mange andre ting.

Men det, jeg har prøvet at skitsere i denne byggepolitiske redegørelse, er, hvad der skal til